

1. de Titulis honorificis. I. H. Klotz.
2. de potestato legio in Principem. J. V. Beckmann.
R. J. B. Freye.
3. de aerario militari usq; do Virgol luspa. P. Antwe.
- R. F. W. Ledentrost.
4. de statutis et consuetudinibus I. C. Falckner. R. C. Reichenbach
5. de differentia iuris veteris et novissimi. S. Stryk.
R. F. Döttchen
6. de differentia iuris civili et canonici. S. Stryk. R. G. Felopig.
7. de pere operaria. eos frumentis et ligno. J. Lechmann.
- R. J. W. Schmelzter.
8. de vagantibus scholasticis. non fassimodis discessu. J. Thomas.
R. J. M. Mayer.
9. de Antipelargia von Lindleßtropfengängen amnt
und evolutis factis. R. Paschaont. R. G. Heudner.
10. de Decreto interimistico. S. Stryk. R. F. Stryk.
11. de anno gratiae non quady Jahr. S. Stryk. R. F. Scheun-
becker.
12. de jure constituti postulatorie. G. Werner. R. J. M. Unver-
fahrt.
13. de jure hereditario et remedii pro eo competentiby.
H. Hahn. R. J. Klövekorn
14. de Scto Macedoniano. J. L. Lang.
14. b. Securia quaestionum controversiarum. S. Motzschig
R. J. S. Opel.
14. c. Synopsis Libr. polit. tripotefis. 7 Scheffler. R. M. B. Pleicer.
15. de jure protocolli. S. Stryk. R. S. H. Trosch.

16. de causis feudalibus. m. Schreiber. H. Syben. R. H. W. Gräfle.
17. de iuribus actatum C. Klenzel. R. J. C. Nymann.
18. de reputatione St. Schröder. J. Schmidt.
19. de jure tortie. J. Herzer. R. D. Ferber.
20. de Interdictis in genere et in specie de interdictis
retinendas possessionis uti possidetis et abutis.
G. d. Stru. R. H. Conringk.
21. de Et caetera. C. Stryk R. C. Leidel
22. de jure salariorum. L. Strauß. R. G. W. Mackenrodt
23. Iniquitas magni exempli sue de sententia ex
pletitudine potestatis protectio. m. Maist
Kriß. Phil. Müller. R. I. D. Stabenig.
24. Sylloge variarum literarum. m. alterfundivit
Ant. F. Geißler. R. I. Cadaeg.
25. de litteris natalitiis m. Grimmler Bonifacius
H. Linck. R. L. C. Tham.

Summatione

DECURIA 14.6.
QVÆSTIONUM CONTROVERSARUM 15

quam

D. O. M. A.

Decreto & authoritate

Amplissimi Iureconsulto-
rum Ordinis.

SAMVEL MOSBACHIVS

I. U. D.

Publicè ventilandam proponit.

Respondente

IOHANNE GEORGIO OPELL.

Ad diem 11. Julij in audito-
rio Fectorum.

Hora VII. matutinâ.

LIPSIAE,

Excudebat Laurentius Cober.

Anno M. DC. XVI.

DSCWRIA
MUSICA CONCERTANTIA
Amplissimis & prudentissimis
viris

Dn. Petro Heinzen / inclutæ Lipsiensis Reipub.
senatori laudatissimo.

Dn. Mathiax Pexen } mercatoribus apud Lipsien-
& } ses primariis.
Dn. Danieli Retwige }

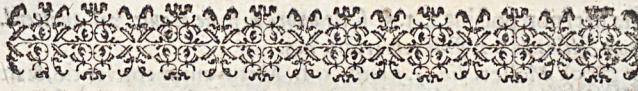
Dnn. affinibus, fautoribus & Pa-
tronis suis summe colendis,

Has conclusiones juridicas

In studiorum suorum testimonium; debiteq;
observantia ac grati animi argumentum

Dicat & dedicat

Johannes Georgius Opell.
Dresdens.

QVAESTIO. I.

Vm juxta Scævolam (a) vctas magnam præ se ferat, authoratem: Veterem illam quæstionem primordij loco proposimus: Num mutuum eo in casu contractum censeatur, si debitor eosdem nummos, quos mutuo accepit, quia iis forte non indiget, restituat? Et nihilominus mutuum esse ac mutuatarium solvendo liberari contra Azonem assertimus, (b) in tantum, ut creditori etiam invito eadem species reddi possit. (c)

a) in L. final. ff. de ag. & aqu. pluv. arcend. Videatur Alciatus in tract. de V. S. lib. 1. fol. mibi 31. & ad l. 1. ff. scert. petat n. 52.

b) Per text. L. 2. §. 1. ibi: quia in genere suo functionem recipiunt per solutionem magis quam specie ff. de reb. credit. Anton. Augustin. lib. 4. Emendat. c. 8.

Accedit ratio, quod in contractibus non spectemus even-
tum L. sed an ultro 10. §. 1. insin. ff. de negot. gest. Sed initium L.
procuratorem 8. in princ. ff. Mandat. L. 1. §. si seruus 30. ff. Depositii L.
si id quod 58. §. si filius familias 2. ff. pro socio. Sufficit igitur in mu-
tuuo contrahentes eam intentionem ab initio habuisse, ut idem
in genere restitui debeat, licet ex post facto eadem species red-
datur. Zasius ad L. 2. ff. de reb. credit. n. 9. Maximè cum ea quæ
ex inopinato sive ex accidenti fiunt, naturam & substantiam rei
non immutent L. generaliter 24. §. quod si 16. ff. de fidei commissar.
libertat. Et quæ ab initio ritè facta sunt, ex actu succedenti inse-

A

cta fieri

*Et si fieri non possint, L. 1. §. si vir uxori. 4. ff. de acquir. vel amittend.
poss. Alciat. ad l. 2. ff. de reb. credit. n. 5.*

c) Moller. lib. 3. semestr. c. 1. Matui enim conventio, & ut
aliud in genere redderetur, non creditoris, sed debitoris favore
constitutum est. Nihil igitur prohibet, quo minus is juri pro se
introducto possit renunciare arg. l. si judex 41. ff. de minor. L. pe-
nult. C. de paci. Nec creditori per hanc speciei solutionem ulla
infertur injuria: Consequitur enim eo ipso juxta naturam &
finem mutui rem ejusdem generis, & bonitatis, nec deteriora-
tam, nec item aliud pro alio, Donell. ad tit. ff. de reb. credit. n. 5.

II.

*Actioni commodati num recte objiciatur
compensatio, non usque quaq; expeditum est: (a)
Negativam hâc vice defendendam suscipie-
mus. (b)*

a) Sibi ipsi enim in hâc quæstione contrarius est Cujacius
*in suis interpretat. ad lib. 2. recept. sentent: Pauli. tit. 12. §. fin. si confe-
ratur cum lib. 9. observat. 37. & in not. posterior. ad §. in bona fidei
Inst. de Action. n. 52. nec non Hottomannus, lib. 12. obseru. c. 20.
si conferatur ad tit. ff. de Compensation. juxta editionem Lugdauen-
sem fol. mibi 250.*

b) Tùm propter textum satis perspicuum in l. ult. C. de Com-
modat. Tùm propter firmissimum juris principium, quod sola
quantitatis ad quantitatem valeat compensatio L. si non sortem
26. §. si centum 4. ff. de Condiçt. indeb. l. si convenerit 18. in pr. ff. de
pignorat. act. l. si constat. 4. C. de Compensat. Congruit etiam hâc
sententia ipsi naturæ actionis commodati, qua est, ut commoda-
tariori finito usu de re ipsâ commodatâ restituendâ teneatur l.
sed mibi videtur. 3. §. si reddit. 1. ff. Commodat. §. item is eni. 3. Inflit.
quib. mod. re contrah. obligat. Hinc Donellus ad l. ult. C. de Commod.
n. 2. Commodantem ita instruit, ut is ad commodatarium com-
pensare volentem dicere possit: Si quid tibi debeo, age adver-
sus me, nunc hoc redde quod constat te accepisse.

Depo-

III.

Deponentem in repetitione speciei depositæ, adhuc extantis, (a) omnibus creditoribus, non solum hypothecariis, sed & privilegiariis, (b) imò muliere dotem exigente, (c) potiorem esse, cum Vaudo (d) non sine juris autoritate tuebimur.

a) Per l. si ventri. 24. §. in bonis 2. versic. Si tamen nummi ff. de reb. author. jud. possid. Quid si res deposita amplius non extet? Tunc iis tantum creditoribus, qui personale habent privilegium, est præferendus, d. §. 2. ibi. post privilegia potiorem. Daniel. Moller. lib. 1. Semestr. c. 26. n. 3. & ad Constitut. Elector. 28. part. 1. n. 75. Nec enim deponens tacitam hypothecam seu jus aliquod reale habet, cum inter plures deponentes concurrentes non habeatur ratio temporis, sed omnes simul pro rata concurrant, l. si hominem 7. §. fin. ff. Depositio & argt. L. privilegia 32. ff. de reb. author. judic. possid. Strach. de depositorib. part. ult. Rub. 7. qui pot. in bonis decoct. hab. n. 2. & seq.

b) Per l. si hominem 7. §. quoties. 2. ibi. & ante privilegia ff. deposit. Cui suffragatur ratio, quod res deposita illico sine mora restituenda, nec ulla exceptio, vel compensationis, vel doli, vel hypothecæ, vel similis juris, ejus restitutio nem impedit possit l. penult. C. deposit. Nov. 83. c. 1. Imò jure separationis bona sua ante omnes alios ereditores, deponens recipit argumento l. 1. C. de privilegiis. Præterea apud deponentem rei depositæ proprietas non solum, sed & possessio remanet. L. licet. 17. §. rei. 1. ff. deposit. §. possidere. §. Inst. de Interdict. l. depositi 38. in pr. ibi. cum mea maneat. ff. de pecul. Perquam igitur iniquum esset, aliquem rei suæ dominio, nullo facto suo defraudari, L. cum mandati. 12. C. Mandati. l. id quod nostrum. 11. ff. de R. I. aliumq; præferri l. 1. §. idem Pomponius 7. ibi. etenim nobis magis debent solvi. ff. Naut. Caup. Stabul. ut recept. refit.

c) Cum enim depositum eo in casu ante privilegia ponatur d. l. hominem 7. §. 2. ff. deposit. causa verò dotis sit una ex privilegiatis causis l. unic. C. de privileg. dot. non immerito deposi-

rum causa dotis preferetur. Semper enim potenterius privilegium aliis minoribus privilegiis preponitur. Bartol. in *Auth. quas actiones C: de SS. Eccles.* Sic anteriores hypothecarii vincunt mulierem in dote juxta L. assidus C. qui por. in pignor. Depositum vero vincit non solum hypothecarios, sed & privilegia d. l. 7. l. 24. §. 2. in fin. ff. de reb. author jud. possid. E. multo magis vincit ipsam mulierem, ex vulgata illa regula: Si vincere videntem te, multo magis vincere te, L. de accessionib. 14. §. Et si mibi. 3. ff. de divers. & temporal. praescript.

d) Lib. I. quast. 21. versic. incurrit hic & alia.

IV.

Indubitati Juris est, eum qui pecuniam ob
restitutionem (a) aedificij mutuam dedit, tacitam
ex SCto habere hypothecam: (b) An vero id ipsum
adeum, qui ad extruendam vel reparandam navem
credidit, porrigitur, dissentientes sunt opiniones.
Negativa magis placet. c.)

a) Nec est quod cum Cujacio lib. 10. ref. Papinian. inter
restitutionem & refectionem distinguamus. Nam & is qui re
ficit, restituit l. qui tamen. 10. §. non tantum 10. ff. quib. mod. usus
fruct. amitt. ibi si testator alias novas restituerit. Restituuntur
ergo aedes etiam non novae, alias particula, novas, per pleonas
mum esset apposita. Sic in L. usufructu legato 2. § quoniam 2. versic.
hactenus ff. de Usufruct. refici dicuntur etiam ea que vetustate
corruerunt. Plures textus ubi restituendi reficiendiq; vocabu
lis Ulpianus promiscue fuerit usus refert Robert. in notis ad no
tat. Mercator. lib. 3. cap. 14. in fin.

b) L. 1. ff. in quib. caus. pign. vel hypothec. tacit. contreb. l. si
ventri. 24. §. 1. de reb. auth. jud. poss. l. creditor. 25. ff. de reb. cred. l. 52.
§. 10. ff. pro socio. Myns. cent. 1. obs. 60. Ratio huius SCti in evitan
da oppidorum deformitate consistit. Hottom. ad tit. ff. in quib.
caus. p. g. vel hypoth. tacit. cont. Reipublice enim interest sartas
et etasq; habere domos, Civitatisq; aspectum ruinis non defor
mari, L. prator. ait. 20. §. si quis. 17. Et l. ult. ff. Ne quid in loc. publ.
vel

rebitur. L. præses prævicia 7. ff. de officiis presid. l. negotiandi 2. in fin. Et
l. si is 5. ibi. memor juris publici C. de adfici. privat. Et ad decus
urbium pertinet, adficia non derelinqui L. Prator 20. S. hoc
interdictum 10. ff. de oper. nov. nuntiat. non dirui, l. i. in pr. ff. de tign.
junct. non rescindit, s. cum in suo solo 3r. Inst. de Rer. divis. Hinc ea
potius quæ contra ornatum & comodum ac decoram faciem
Civitatis extracta noscuntur, diruenda sunt l. præscriptio 6. C. de
operib. public.

c) Quia hypotheca pactum est à mutui contractu separa-
tum, & proinde iis demum casibus interpositum intelligitur,
qui vel lege, vel speciali constitutione nominatim sunt introdu-
cti, l. i. ibi: hypothecariam ipsa lege induit C. commun. de legat. l.
unio. s. i. C. de rei uxori. action. Tacitum enim pignus nisi à lege de-
finitum, nullum est. Vultei. lib. 1. Iurif. Rud. Rom. c. 34. At hic id fa-
ctum non est, SCtm enim in l. i. ff. in quib. caus. pign. tacit. con-
trah. strictè adficij meminit. Ratio insuper SCti modò addu-
cta, tantum adficiis, non etiam aliis rebus convenit. Ulterius,
qui tacitam habet hypothecam, non opus habet ut paciscatur,
cum lex pro eo paciscatur; At is qui in navem reparandam cre-
didit, expressè sibi de hypothecā prospicere tenetur, si aliter cæ-
teris hypothecariis creditoribus velit præferri L. interdum 5. ff.
qui pot. in pign. bab. E. Legis auxilium, sive tacitam hypo-
thecam habere nequit, cum expressa & tacita hypotheca inter-
se opponantur, nec altera per alteram possit comparari. Hinc
etiam, qui in navem reficiendam credidit, comparatur illi, qui
ad aliarum rerum refectionem credidit Nov. 97. c. 3. At ille qui
ad aliarum rerum refectionem credidit, non habet hypothecam
nisi expressè paciscatur l. quamvis 17. C. de pignor. l. licet 7. C.
qui pot. in pign. E. nec is qui in navem reficiendam credidit, hy-
pothecam habebit, nisi de eâ expressè sibi prospexerit.

V.

Non minus controvertitur: Si stipulanti mihi decem tu viginti respondeas, vel interrogatus de viginti promittas decem, an utilis sit stipulatio?

Et uti-

Et utilem esse quo ad partem concurrentem, quo
ad summam vero excedentem esse inutilem, cum
Donello defendere conabimur.

Textus est in terminis ita decidens in l. 1. §. si stipulant. 4. ff.
de V. O. Rationem decidendi ipse Ulpianus in eodem §. statim
subjicit, illis verbis: *Licet enim oportet congruere summam, attamen
manifestissimum est, viginti & decem inest*. Unde rectè infertur:
Majori summae inest minor. E. si viginti stipulant, promittas
decem, etiamsi non illicè placeat responsionis diversitas, in de-
cem tamen contracta erit stipulatio. Et vice versa: Semper enim
in summis id quod minus est, sponderi videtur, L. inter stipulan-
tem. 83. §. 3. ff. de V. O. Accedit & illa ratio: quod utile, per inu-
tile non debeat vitiari d. l. 1. §. sed si mihi §. in fin. ff. de V. O. c. utile.
37. de R. l. in 6to.

VI.

Beneficium exceptionis non numeratae pecuniae, per Renunciationem, in ipso contractu, (a) à debitore factam, efficaciter adimi non posse verius est. (b)

a) Secus igitur est si ex intervallo sequeretur hujus exceptionis renunciatio l. cum fidem. 4. C. de non num pecun. Giphanius in tract. de Renunciat. c. 7. fol. mibi 67. & ibidem Dalauerus c. 6. n. 54. Cessat enim tunc illa renunciantis facilitas, siquidem debitor mature deliberare possit Covarru. lib. 2. var. resolut. c. 4. n. 3.

b) Introducta enim est non numeratae pecuniae exceptio, ad occurendum facilitati debitorum pecuniâ indigentium: At ex juris præsumtione debitor ære alieno gravatus, eadem facilitate creditur renuntiare huic exceptioni, quâ se accepisse fatetur id, quod numeratum nunquam fuit argumento L. si mulier 22. C. ad SC. Vellejan. Moller. ad Conflit. Eleitor. 19. part. 2. n. 55. Certi insuper juris est, quod pacta, quibus aperitur fenestra delinquendi & occasio alterum defraudandi, nullius momenti sint, l. illud. 5. ff. de pact. dotal. Sed per hanc renunciationem, creditor consequitur illam occasionem, vel planè non, vel non totas nu-
merandi

merandi pecunias. Imò eo ipso invitatur ad delinquendum & defraudandum suum debitorem Matthias Coler. part. 1. de profess. Execut. c. 10. hodi. n. 236. Quinimò in illâ renunciatione dolus futurus creditorî remitti videretur contra l. Contratius 23. ff. de R. I. l. si unus 27. S. illud 3. ff. de patr. Zanger. in tract. de Except. part. 3. c. 17. n. 27.

VII.

De annuis reditibus frequens est disceptatio,
an eorum venditio utpote usuraria improbata sit,
nec ne? Nos eam legibus (a) & moribus (b) lici-
tam arbitramur.

a) L. jubemus 14. § fin. C. de SS. Eccles. Novell. 72. c. si vero
versic. licebit. Novell. 160. c. 1. & 2. Xvaganib[us] communib[us] de
Empt. & Vendit. Clemenc. 1. de reb. Eccles. non alienand. Hisce textibus
accedit ratio quod substantialia Emptionis & Venditionis pura,
consensus merx & pretium h[ic] interveniant Matth. Stephan.
Centur. 3. quas. 62. Imò in hujusmodi emptione annuotum redi-
tuum jus potius percipiendi entum venditum censetur. Co-
varruu. lib. 3. variar. refolut. c. 7.

b) Hinc, quod emtio anni census, tam super incertis
quam certis fundis & rebus contracta valat, generali non so-
lum Germaniae consuetudine receptum esse, sed & in Camera
ira observa i testatur Gail. lib. 2. obs. 7. n. 13. Quia vero in probi
fœneratores hac occasione imperitis imponere & constitutas
de jure Civili usurarum metas facilis excedere cœperunt, prout
sentit Molliæus in tract. de Usur. n. 69. Ideò ab Imperatore
Carlo V. in Augustanis Comitiis de Anno 1530. & anno 1548.
sub. tit. Von Bucherlichen Contracten saluberrime constitutum
est, ne ultra quincunces in singula centena recipiantur. Ap-
probat Elector Augustus im Torgawischen Ausschreiben Anno 83.
sub. tit. Von Bucher / Wucherlichen Contracten / vnd Parishes /
auch von nachgelassenen Zinsen.

B

Con-

VIII.

Conductor quidam in usu rei locatæ ipso facto Locatoris fuit impeditus, ac propterea à toto contractu vult discedere, quæritur an possit, maximè si locator interesse & omne damnum offerat.
(a) Et ex justa ac probabili causa, (b) à toto etiam contractu resilire posse conductorem, verius putamus. (c)

a) Quam questionem maximè dubiam & controversam appellat Hieronymus Pantzschman. in suis questionib. practicabilib. lib. 1. quaſt. 15.. n. 43.

b) Puta si Colonus expulsus fuerit per locatorem & in aliam coloniam se contulerit. L. si in lege 24. §. colonus 4 ff. Locati.

c) Per L. si merces 25. §. si vicino 2. ibi. certe quin liceat Colono vel inquilino relinquere conductionem, nulla dubitatio est ff. locati. Quem textum August. Bero. vol. 1. Cons. 140. incip. in causa conductorum n. 13. appellat clavem in hac materia ad probandum conductorem impeditum in usu rei rem conductam deservere posse. Idem probat. L. dominus horreorum 55. §. fin. ibi. sine justa ac probabili causa deservit. ff. locat. argumento ducto à contrario sensu. Accedit ratio quia & locator ante effluxum locationis tempus ad restitutionem rei locatae ex iusta causa recte agit. L. aed. 3. C. Locat. c. propter. 3. §. fin. X. de Locat. conduct. Idem igitur juris erit in conductore, ex naturâ correlativorum, & quia æqualitas inter contrahentes est servanda per jura vulgata.

IX.

Quomodo in materia Societatis Ulpianus in L. sunt qui 16. ff. de re judicat. Ulpiano in L. rerum. 63. ff. pro. soc. sit conciliandus, valde desudant.

inter-

interpretes: (a) Julij Pacij distinctioni subscribi-
mus. (b)

a) Quidam enim inter æquitatem & jus strictum di-
stingunt, VVesenbec. & Hotroman, ad s. sed & si quis. Inst. de
Action. Alij existimant, duo ista responsa Ulpiani non esse con-
traria, sed saltem diversa: Duaren. ad l. sunt qui. 16. ff. de re Indic.
Donell. lib. 27. Comment. c. 9. Zasio videtur Ulpianus alibi al-
bum, alibi nigrum asserere: Sunt qui in d. l. 16. particulam im-
plicativam, Maximè, subaudiendam censem, Bartol. & Dd. com-
muniter in d. l. sunt qui. 16. quam conciliationem Jasōn, ibidem
misericordum refugium appellat: Non desunt qui textum illum
d. l. 16. prorsus corrigit. Marq. Freher. lib. 1. parerg. c. 5. Leon.
lib. 6. Emend. c. 14. Alter deniq; istam antinomiam conciliat
Petr. Petrennon. lib. 2. animad. c. 12.

b) Centur. 4. quest. 100, quem sequitur Vulteri ad s. sed & si
quis. Inst. de alt. n. 15. & ibid. Coras. n. 2. Ratio diversitatis in istâ
distinctione assignari potest hæc, quod beneficium competen-
tia funderet in jure fraternitatis, l. verum. 63. ff. pro socio. Ubi igi-
tur fraternitas generalis, ibi & beneficium hoc generale, ubi ve-
ro limitata, ibi & beneficium hoc limitatum esse consequens est.

X.

Numerum thesium concludat trita illa que-
stio: Si quis mandet hominem vulnerari, expresse
protestando, ne occidat, mandatarius vero fines
mandati excedendo, eum occiderit, num mandans
poenâ homicidij ex L. Cornelij de sicariis tenea-
tur? De occiso eum nullatenus teneri, juri & æqui-
tati magis est consentaneum.

Tum, quod in omnibus maleficiis animus & voluntas
non vero exitus spectetur, l. 1. s. divus. Adrianus. 3. & l. divus. 14.
ff. ad L. Cornel. de sicar. L. qui injuria 53. in pr. ff. de furio.

Tum, quod in delictis poenam corporalem insigentibus
lata culpa non perinde puniatur ut dulos, sed ipso effectu à dolo
separanda sit. *L. in lege 7. ff ad L. Cornel. de Sicar. L. cum autem. 23.*
§. excipitur 2. ff. de Aedilit. Edict. L. Senatusconsulto. 3. C. de his qui
Iibi asscrib. in testam.

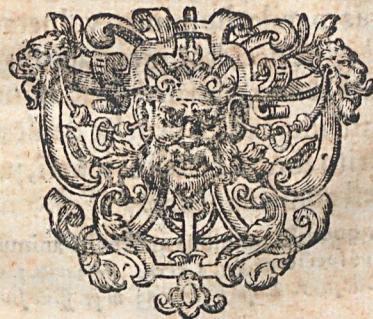
Tum, quia delicta suos debent tenere authores, *l. crimen.*
26. ff. de penit. l. sanctimus 22. C. eod. tit.

Tum deniq; quod non semper qui mortis causam præ-
buit, ultimo suppicio sit afficiendus, *l. ejusdem. 3. §. adj. Elio. 2.*
ff. ad L. Cornel. de Sicar. L. item Mela. 11. §. Celsus scribit. 3. & L. huc
scriptura. 15. §. 1. ff. Ad. L. Aquil.

C O R O L L A R I U M.

An commune Juris Saxonici axioma: Major
divide et minor eligere debet; procedat etiam in
eo casu, quando tres relicti fuerint heredes,
& ante divisionem unus eorum
obierit?

F I N I S.

94 A 7374

ULB Halle
002 181 371

3

56.

VD17

B.I.G.

Black

3/Color

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

19
18
17
16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
Centimetres
Inches

Farbkarte #13

RIA 14.6. 15
NTROVERSARUM

A.

uthoritate

reconsulto-

inis.

SBACHIVS

D.

im proponit.

ente

GIO OPELL.

in audito-

n.

atutinā.

I AE,

entius Cober.

C. XVI.

E 4 N